

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Segona Epoca. Any I. Núm. 40

Girona, dijous, 31 de desembre de 1936

DIARI DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Llegiu a darrera pàgina interessant interview amb un company evadit de les files faccioses de Saragossa.

L'autèntica garantia revolucionària radica en la possessió plena de tots els òrgans de Poder

GUIO DE LA COLUMNA INTERNACIONAL

Sense novetat en el front de Madrid. La premsa d'ahir ens ho anunciava.

De res els ha servit, doncs, als mercenaris de Franco, la tossuderia de voler entrar a la capital d'Espanya. Hauran ara comprès tota la nostra valentia i s'hauran convençut que no és tan fàcil vèncer a un poble que lluita sota la bandera de la pròpia reivindicació.

Sens dubte que ens costa esforços i sacrificis, vides i heroïsmes, però Madrid es manté activa, refractària a les pretensions insolentes de la diplomàcia feixista.

Hom no oblida, en comentar l'actitud de gloriosa bravura, dels defensors d'aquest front, de retre un particular homenatge a la columna Internacional. Tothom en parla amb emoció als llavis i als ulls. Ells, estranys en la nostra terra, vénen a cercar-hi la mort. Han respost solament a la idea d'ajudar els companys espanyols, en la seva gesta contra el feixisme. Els hem guanyat a la causa i vénen per propi impuls a defensar la terra que és nostra i a arrabassar de les urpes dels bandits aquells trosos que ens apressaren.

Magnífic gest el d'aquest francès o alemany, o húngar o italià. No els prometem per ell cap prebenda, perquè prou participaran de les conseqüències del mateix. S'ha fet amb raó, seu, el motiu de la nostra lluita.

Mes per ésser lògica la seva actitud no perd la nostra admiració més fervorosa ni el nostre agraïment més sincer. Per això sona a homenatge sempre que es parla de la columna Internacional.

Madrid ha estat heroïcament defensada per ella, i avui que es veu guairebé lliure dels fracassats atacs de l'enemic, sentirà, segurament, retrunyir el pas de l'Internacional, que s'allunya, camí d'un altre front. Marxa allà on les columnes mercenàries ofereixen ocasió d'ésser vençudes.

I és d'esperar que la gloriosa columna Internacional tindrà el goig de presenciar la derrota total del feixisme, a Espanya. Serà el millor premi a llurs esforços i la única solució a llurs objectius.

GRACIETA

La tònica general de la política espanyola acusa l'existència d'un clima francament contrarrevolucionari. Aquelles forces que semblaven esmicolades la nit del 19 de juliol, tornen a bellugar-se i a cuetejar per tal de fer sentir llur influència reformista en els destins de la classe treballadora espanyola.

Momentàniament, foren escombrades per la violència de les lluites primeres.

Una carrera de concessions graduals i de claudicacions incensants, ha creat el caldo de cultiu que ha permès el restabliment dels partits petit burgesos, avui gairebé refets de la sotragada proletària.

El 19 de juliol, les organitzacions de classe eren les mestresses indiscutibles del carrer. Patrimoni inalienable nostre era aprofitar la cojuntura del moment per constituir un Govern genuïnament obrer i estructurar tots els ressorts del Poder d'acord amb les exigències de la Història.

Fer la Revolució no és solament socialitzar la producció, municipalitzar la vivenda, col·lectivitzar la riquesa. La Revolució va més enllà.

Suposa la creació d'una xarxa garantitzadora que faci inexpugnable la nova ordenació social.

El proletariat no ha d'ésser sols eix de la societat sense classes; sinó que ha de constituir-se, alhora, en el seu sentinella alerta i vigilant.

Confiar la defensa a organitzacions supervivents de l'Estat Capitalista és tant com confiar la nostra Llibertat a mans d'uns servidors perillosos.

Mantenir institucions inútils, que fins avui no han fet altra cosa que frenar l'emancipació proletària és un risc que pagariem ben car de no dissoldre-les prompte.

El Govern de València, veritable màquina neumàtica destinada a asfixiar la Revolució espanyola, ha dictat un decret de la més gran transcendència. La seguretat interior de les regions dominades serà missió no pas dels treballadors armats, sinó d'un cos especial, que no és altre que l'antiga «Benemèrita», de trista recordança.

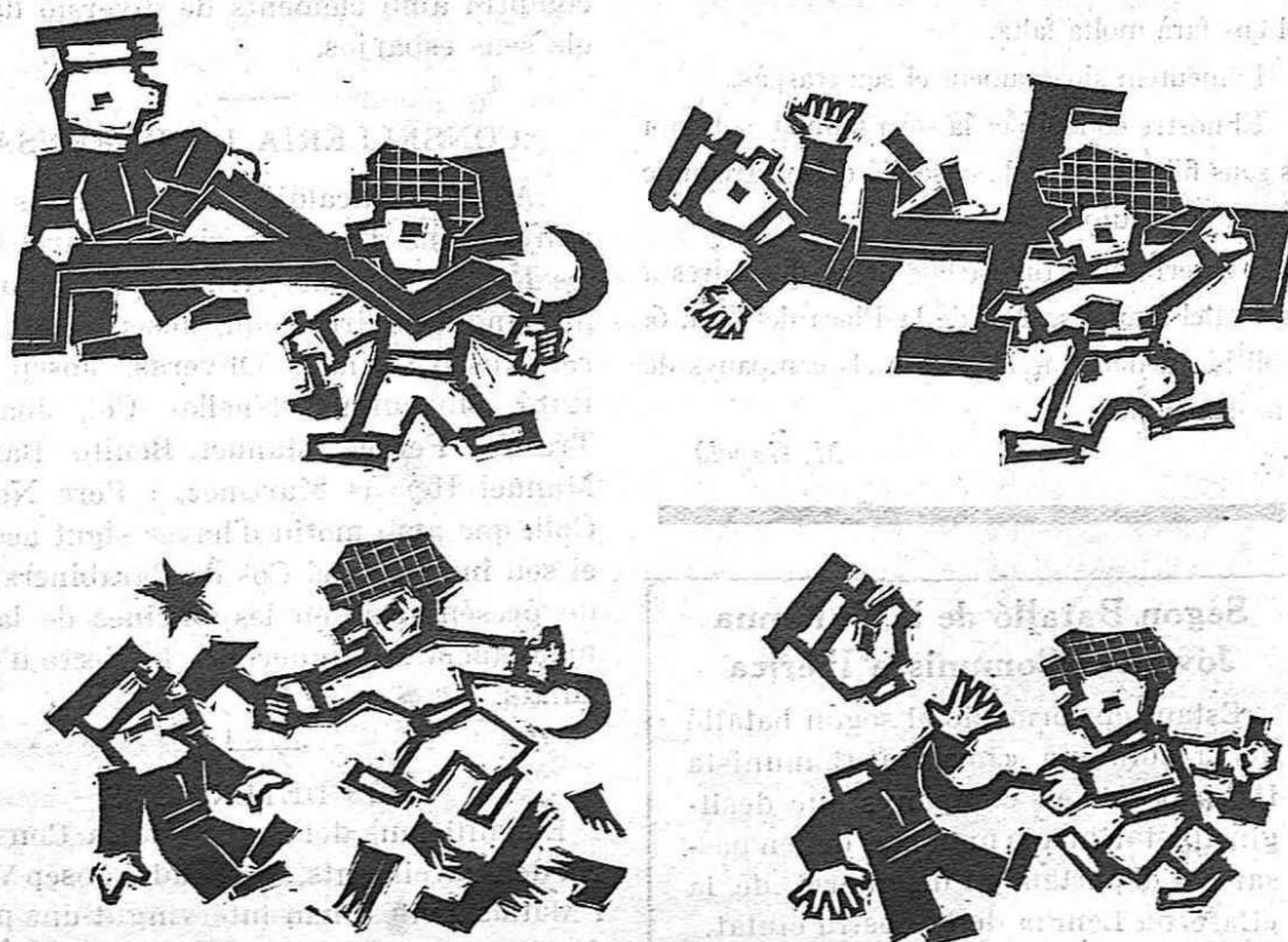
Reclamem per al proletariat, la tasca preminent de salvaguardar els interessos suprems que ha conquerit amb la sang dels seus fills mes estimats.

Govern Obrer. Exèrcit Obrer. Congrés Obrer.

Ara més que mai precisa la unitat revolucionària de la classe treballadora.

La creu gamada, el martell, la falç i... les estrelles

(Historieta sense paraules)

ESPURNES

BUGADA MORAL

Guerra a la superstició

La ignorància en els cervells, l'odi en els cors, la baixesa en la voluntat; tals són els crims que imputa a la idea de Déu, i al seu fatal corol·lari, la religió. (S. Faure).

La superstició, i el prejudici no desapareixen fàcilment d'una societat tradicionalment embrutida. Les creences amb una Providència que fa aparició en els moments culminants, no queden pas totalment extirpades amb uns mesos de transformació material.

La revolució a les consciències és una obra lent, pesada. Cal una renovació diària. Un treball constant, sistemàtic. El nostre país havia arribat a un grau de prostitució massa elevat, perquè la neteja absoluta hagi pogut realitzar-se amb els escassos mesos de deslligament de la infame paròdia de la religió.

Si aquest pols corrossiu no s'estil·la ja a casa nostra, encara, en queda un sabotatge en les ànimes de mants infeliços.

Perquè siguin la Veritat i la Raó, les que únicament regeixin la vida dels espanyols, es fa necessari que aquestes trobin una formidable propaganda pràctica i teòrica per part dels revolucionaris intel·ligents. En aquest sentit s'imposa una actuació persistent i ben orientada.

Clar que s'han convençut els religiosos de bona fé que se'ls ha vingut enganyant de faisó interessada per espai de tota la vida llur. Les intervencions miraculoses no s'han produït amb tot i que repetidament i amb tons jeremiacs haurà estat recabada en aquests darrers temps.

Que es desenganyin els eterns ploricons. Ja hauran constatat abastament que solament la veritat i el propi esforç tenen una valor real i positiva.

Fíate de la virgen y no corras, diu un proverbi castellà. En vista de llurs fracassos, els fanàtics d'una religió feta a mida pels impotents, caldrà que pensin, sempre que vulguin aconseguir quelcom, deixar en pau a totes les verges hagudes i per haver. Que val més anar de dret al gra i sense torbar-se. Que prenguin exemple dels ensotanats trabucaires que prefereixen el fusell i les bombes al salpaster i al faristol, per tal de respectar aquell manament per ells tan esgrimit de no mataràs.

PUIGCÚVOL

Alguns navilis de guerra facciosos han bombardejat aquest matí la costa de Santander

Forts tiroteigs a les immediacions del poble facciós de Belchite

BARCELONA

La boira impossibilita les operacions

Barcelona (2: tarda). — El comunicat facilitat aquest matí per la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya és aquest:

“A la zona avançada de Lècera s'ha sostingut un violent tiroteig a les immediacions del cementiri de Belchite. S'ha fet recular als feixistes amb fortes baixes.

Al Polvorí s'ha pressionat sobre les avançades enemigues i hem recuperat posicions dominants que s'havien apoderat els rebels a causa de la boira.

A tots els fronts han quedat limitades les nostres activitats degudes a l'espesa boira que ha dificultat l'acció de la nostra artilleria i aviació.

Visites al president Companys

Barcelona. — El President Companys ha rebut la visita del ciutadà Víctor Bas, president de la Lliga Internacional dels Drets de l'Home, amb qui ha celebrat una llarga conferència.

A les 11 ha sortit del seu despatx de la Residència i s'ha traslladat a l'enterrament del malaguanyat capità Molino mort valentment al front i en un assalt a un blocu enemic a Villanueva del Rebollar.

Després ha tornat a la Generalitat on ha rebut la visita del coronel Escobar i d'una Comissió del batalló Catalunya.

Generalitat de Catalunya

Barcelona. — Aquest matí en rebre els periodistes el ciutadà Martí Faset els ha manifestat que el conseller senyor Terradellas seguia millorant de l'afecció gripal i que possiblement dissabte ja tornarà a les seves tasques habituals.

També els ha lliurat a cada ú un exemplar d'un llibre editat per la Conselleria de Finances en el qual es dona compte de les activitats desplegades per aquesta Conselleria des del 19 de juliol ençà.

Els ha manifestat que s'han commutat la pena de mort per la de reclusió perpètua dels processats següents: Pere Regalado, Francesc Fernández, Antoni Navarro, Ramon Pascual i Josep Nolla.

Pagament de cèdules

Barcelona. — La recaptació de cèdules personals ha estat allargada fins el 15 del mes que ve o sigui el gener.

El Consell de la Generalitat de demà

Barcelona. — La reunió del Consell de la Generalitat de Catalunya que ha de tenir lloc demà s'estudiarà un projecte sobre Tribunals Populars.

També s'aprovarà que els penats de presó siguin destinats a treballar al camp, però això es crearan camps de treball igual que el decret aprovat pel Govern de la República.

A més tots els components que formin els Jurats no podran exercir el càrrec més de dos mesos i no haver pertenescut mai a cap partit de dreta o reaccionari.

Secció d'Esquiadors del P.O.U.M.

Formant-se una secció d'Esquiadors, tots els camarades i milicians que desitgin allistar-se a la mateixa, deuen passar per aquest Departament de Guerra del P.O.U.M. — Caserna Lenin de la nostra ciutat.

Madrid

A Madrid, ahir al matí, es va combatre poc degut a la intensa pluja que caigué

Madrid. — Començava la tarda d'ahir quan s'inicià, millor dit, es reprengué, el canoneig de les bateries lleials sobre les posicions faccioses.

S'observaren determinades concentracions entre els elements facciosos, sens dubte per a atacar les nostres posicions per sorpresa i refer-se en part dels fracassos soferts darrerament. Tot fou endebades. Els nostres canons enviaren llur mortífera metralla contra les forces dels facciosos, entre les quals produí molts estralls, tant en allò que fa referència a les trinxeres com a baixes vistes.

A mitja nit aquestes concentracions quedaren virtualment desfetes. A partir d'aquesta hora la tranquil·litat fou absoluta. Solament algun tret de trinxera a trinxera, com si uns i altres volguessin donar senyals de vida i donar a entendre que hom està a punt. Aquests han tingut una intensa alegria en assabentar-se que els Estats Units havien acordat vendre armes al govern legítim de la República Espanyola. Més que el fet en si mateix, la moral ha estat aixecada pel que pugui repercutir en l'actitud d'altres països, especialment a França i Anglaterra.

Tots els antifeixistes espanyols tenen la seguretat que des d'ara la no intervenció haurà deixat d'ésser un mite, per a convertir-se en una realitat en un sentit o en un altre.

Ascens merescut

Madrid. — Al sector del Puente de la Princesa, ha realitzat una acció heroica i abnegada el caporal Carles Arias Murillo, amb greu perill de la seva vida.

Arias recobrà els cadàvers de cinc companys que havien mort més enllà de les nostres línies en els atacs realitzats als darrers dies, i a més de recollir tot l'armament d'aquells, portà també els cadàvers de tres soldats rebels amb llurs fusells i una dotzena de bombes de mà.

L'acció del brau soldat fou objecte de càlids elogis per part del comandament i del propi general Miaja, el qual l'ha ascendit a sergent i li ha concedit un premi extraordinari.

A primeres hores de la matinada començà a ploure intensament. La pluja caigué amb insistència fins a primera hora de la tarda, la qual cosa impedí tota mena d'operacions al sector del centre i als fronts propers a Madrid. L'aigua no ha permès cap moviment de tropes. Això no vol dir que hom romanguí totalment inactiu, perquè als fronts sempre hi ha quelcom a fer per als nostres milicians.

L'enemic s'ha causat 150 baixes ell mateix

Madrid (4 tarda). — Se sap que en una incursió dels avions rebels aquests han deixat caure la seva mortífera carga sobre les seves mateixes línies, causant cent cinquanta morts i nombrosos ferits entre les tropes mercenàries.

Bombardeigs eficaços

València. — Comunicat oficial del Ministeri de Marina i Aire:

A la major part dels sectors no hi ha hagut possibilitat que l'aviació efectués serveis, a causa del mal temps.

Una patrulla bombardejà tres trens que, en un espai inferior a quatre quilòmetres, es dirigien a Terol. El bombardeig resultà molt eficaç.

Una altra patrulla bombardejà a Bujalance del front de Còrdova, diversos camions que conduïen tropes al front enemic.

Un tren facciós volat

València. — Comunicat oficial del Ministeri de la Guerra:

Front del Centre. — Sector d'Aranjuez: El grup d'informació «Machuca», que tan eficaçment ve actuant al sector Sud del Tajo, sorprené una guàrdia enemiga, la qual tirotejà, la féu fugir i li ocasionà algunes baixes. Com en dies anteriors, en aquest mateix sector, amb el valor i la pericia habituals en aquest grup, fou volat un tren compost de vint-i-cinc unitats, que es dirigia a Talavera amb tropes i mercaderies.

Sector de Guadalajara: Al sector de Tamajón les tropes que mana el coronel Lacle ocuparen Atienza.

Sector de Madrid: Ha transcorregut el dia amb una tranquil·litat absoluta. Tota l'activitat enemiga s'ha limitat a lleuger tiroteig de fusell i escàs foc de canó. Les nostres tropes de la Casa de Campo, aprofitant la boira del dia, han donat un petit cop de mà i han agafat a l'enemic set fusells.

Sense més novetat als altres fronts.

Uns vaixells de guerra facciosos bombardegen la costa de Santander

Santander (4 tarda). — Aquest matí a les 7 i mitja s'han presentat davant Santander a dues milles de Cabo Mayor uns vaixells de guerra que han començat a bombardejar.

Hom creu que han canonejat unes 30 vegades. La majoria dels projectils han estat ineficaços ja que s'han estrellat als acantilats que rodegen la costa. Alguns dels disparats han assolit la població, però els habitants conservant tothora la serenitat han acudit als refugis per tal de posar-se a salvo.

Una esquadreta d'avions lleials que ha passat damunt la ciutat ha conseguit posar-los en fuga.

Ens han comunicat de Gijon que també aquest matí han vist dos vaixells de guerra facciosos que voltaven per aquelles aigües, però que s'han retirat sense canonejar.

Activitats al front de Terol

Montalban. — Es van conèixer nous detalls de les operacions portades a cap pels valents milicians de la quarta columna.

Ahir donarem nota als nostres lectors dels violents intents de contra-atac que volien portar a cap els facciosos i que per cert, els van fracassar sorollosament. Així ens ho confirmava un soldat de Sanitat de Muntanya que, a la matinada d'ahir, es va passar als nostres rengles.

Avui dos requetès que han estat fets presoners ho han confirmat plenament. L'actuació de la nostra artilleria fou tan eficaç que les baixes fetes a l'enemic degut a la metralla vomitada pels nostres canons són innombrables.

Una sola granada en fer explosió destruï un canó feixista, després de matar quatre artillers i ferir-ne set.

L'enemic està completament desmoralitzat a causa de les nombroses baixes que ha tingut.

Els esmentats requetès fets presoners portaven la clàssica boina vermella. Una vegada internats, han manifestat que s'havien passat a

nosaltres a causa de la barbàrie que regna al camp feixista.

Han confirmat el gran fracàs dels rebels durant aquests darrers dies. En preguntar-los si hi havia qui dubtés al camp facciós de la nostra victòria, han dit que després dels seguits fracassos soferts a les ordres de Franco ningú no creu en la victòria del feixisme. I si hom es manté al seu lloc és degut al terror. Els soldats o voluntaris que en un atac tracten de defugir el combat se'ls mata sense contemplacions.

En preguntar si havien tingut moltes baixes en les darreres operacions han dit no saber-ho certament. Però si que poden assegurar que com aquella granada n'han caigut moltes altres. Els facciosos no esperaven aquests fracassos i ells han determinat la pèrdua de la moral combativa als rengles rebels.

ESTRANGER

Perú exposarà a París

París (4 tarda). — El Perú ha enviat un comunicat al govern francès dient que en l'exposició del 1937 ella hi prendrà part.

Mort d'un celebrat compositor

Viena (4 tarda). — Fèlix Rosental, conegut violinista i compositor celebrat ha mort aquest matí a l'edat de 70 anys.

Hitler fa detenir nazis a Danzic

Berlín (4 tarda). — Han causat sensació en aquesta capital certes notícies que circulen a l'estranger segons les quals durant aquests darrers dies havien ocorregut a Danzic fets semblants als que ocorregueren a Berlín el 30 de juny del 1934 és a dir: una matança d'elements que figuraven en els rengles del partit nazi mateix. Com hem anat comunicant aquests dies, a Danzic s'han registrat nombroses detencions d'elements afectes al partit, però sembla que a Berlín han arribat informes segons els quals aquestes detencions foren seguides d'afusellaments.

Com que aquestes informacions han produït profunda sensació, l'Oficina Informativa Alemana s'ha cregut en el cas d'haver de publicar un desmentiment, com així ho ha fet aquesta tarda, que ha publicat una nota en la qual assegura que a Danzic no ha passat res.

ESPORTIVES

FUTBOL

Equips del «Girona F. C.» per demà i diumenge

Tarda a tres quarts de tres a l'Estadi municipal de Vista Alegre contra «l'Iuro S. C.» de Mataró: Florença (F) Farró, Torredelot, Campa, Gómez, Madern, Ferrer, Trujillo, Bramon, Olivas i Parera.

Diumenge a Mataró contra l'Iuro S.C. Florença (F) Caritg, Torredelot, Campa, Gómez, Madern, Lluc, Trujillo, Bramon, Trias i Parera. Suplents: Privat i Baiges. Delegat company: Manuel Masdevall. Sortida a dos quarts de deu del matí de la plaça de la Independència.

L'ESPURNA és l'òrgan de major difusió de les nostres comarques. Llegiu-lo i subscriuiu-vos-hi!!
Fareu tasca revolucionària!!

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

CIUTADANS, 12. — TELÉ. 206

Preus de subscripció 2'50 pts. el mes.

Núm. solt 15 cèntims

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Telèfons del P. O. U. M. :

Redacció de L'ESPURNA, 206

P. O. U. M. i J. C. I., 288

Club Esportiu Proletari, 561

Caserna Lenin: 122

La Coeducació Camí vers la Llibertat Un manifest de las Juventudes Libertarias

Fins el dia d'avui, la coeducació no havia estat aplicada amb extensió a la nostra terra. Ha calgut un aixecament feixista, que de retruc ha donat lloc a una revolució proletària, per a que, aquesta mesura eminentment pedagògica tingui una plasmació real. Ens correspon pensar ara en una millor manera d'implantar aquest sistema educatiu, amb totes les garanties d'un èxit total. La coeducació en la nova escola revolucionària ha d'abastar tots els graus. Des de la guarderia fins a la Universitat.

En parlar de la funció del mestre o mestressa, en problema tant delicat com és aquest, ens trobem en la preparació que deuran posseir, i, reconeixent ja des d'ara que no tot el personal que serà necessari per a emprendre la realització d'aquesta tasca, no té actualment la preparació deguda, cal enfocar els esforços en el sentit d'assolir-la el més promptament possible. En forma de cursos periòdics efectuats en els caps de partits o comarca, en poblacions de fàcil comunicació o en caps de districte municipal, sota la direcció de personal competent i de provat afecte a la causa revolucionària, visites a escoles modèl·liques de casa nostra o en comissions a l'extranger, podria desentrotllar-se aquesta campanya de perfeccionament. És clar que mentre les possibilitats de la guerra no permetin abordar aquest problema de l'ensenyança amb una gran volada, pròpia de la seva importància, no podrà donar el rendiment que deuria i que la mateixa Revolució també necessita per autosalvaguardar-se. Serà, a més, necessari utilitzar una gran quantitat de personal identificat d'una manera absoluta amb la revolució, que per voluntat i vocació pròpies tingui fets estudis acadèmics en aquest sentit, a causa de la manca visible del personal titular necessari.

Els temes sexuals, que cal abordar sense ajornaments —no pot permetre's per més temps aquest estat de semi-ignorància enormement nociu— requereixen la major naturalitat i senzillesa i coneixement de la matèria. Des de les plantes en les seves funcions reproductores, passant pels éssers vivents de categories inferiors fins a arribar a l'home, caldrà establir una graduació acuradíssima.

La companyonia entre els infants deurà mantenir-se en un nivell elevat, i caldrà sostenir-la sota la preocupació de donar compliment algun projecte de treball que reclami una atenció permanent. El treball, l'ocupació, el fer quelcom constituirà sempre el factor que sublimitzarà els neguits que, indefectiblement, portarà de moment la proximitat dels sexes, sobretot en els graus avançats. No cal recalcar l'habilitat de què necessitarà l'educador o educadora que tingui cura dels atlos.

L'autoritat és un dels atributs que mai no poden abandonar-se. Sense autoritat, l'obra escolar esdevindrà nul·la. L'autoritat l'aconseguirà el mestre donant proves ben paleses d'una major preparació, traça i probitat en tots els afers escolars, que el nen reconeix i que en el moment de reconèixer, respecte i acata. De totes maneres cal que tingui ben present l'educador que és obligació primordial seva fer aparèixer a la llum del dia la personalitat ingènita del nen, per a aconseguir una ànima robusta.

Quan el nen concedeix la màxima autoritat al mestre i sent nèixer en el seu si un amor i respecte intens, envers ell, un amor i respecte fonamentat en aquesta superioritat que el nen li reconeix, llavors el tractament de la qüestió sexual no ofereix cap dificultat, sempre que es faci amb la màxima senzillesa i serenitat. Això tampoc no vol suposar que no havem de fer que l'infant observi i admiri la perfecció i meravella dels fets i fenòmens de la naturalesa.

En aquest, com amb molts altres aspectes de la vida escolar, l'ambient pesará moltíssim. No devem deixar de considerar com l'educació pro-

Un gironí, fugitiu de l'infern feixista de Saragossa, parla per L'ESPURNA

Avui a la Redacció de L'ESPURNA, hem encaixat la mà del nostre company del P.O.U.M., Joan Serrats Canals, fugitiu que fou de l'infern feixista de Saragossa, arribat a les línies lleials d'Alcubierre el prop-passat dia 21.

L'odisea, veritablement tràgica, que ha viscut amb intensitat pregona, sols és imaginable en els esperits d'acer, que com ell posposen l'ideal fins a la seva mateixa vida.

El primer de Juliol moria la Llibertat a Saragossa, a imatge de tantes poblacions d'Espanya. La sublevació prenia peu sota l'ègida de la traïció més abjecta. La burgesia i la clerecia, aliats propulsors de l'aixecament militar, s'imposaven amb llurs procediments tradicionals. La creu i la espasa completament enllaçades, aixecaven l'imperi de l'inquisició, deixant el terror hispà sembrat de cadàvers, de dolor i de misèria.

El company Serrats, asentat a la Caserna d'Intendència de Saragossa, contemplava amb l'ànima trencada pel dolor de proletari l'onada de vexacions que com segell de foc llençaven al rostre de l'obrer saragossà.

Els assassinats en massa es succeïen diàriament. La flor del proletariat aragonès queia segada per la metralla facciosa en holocauste a una vida de rectitud ideològica.

En l'imaginació enfebada de Serrats, durant les nits d'insomni, hi cuetejava la idea de creure's traïdor a la causa que ell sempre havia defensat. Comunista de soca i arrel, maleia constantment la seva tragèdia. Trobar-se en terreny rebel, convivint amb la facció al sò estrident de l'himne feixista i els colors tacats per l'oprobri de la bandera monàrquica era ja inaguantable.

El pensament noble sentit, en el cor i en el cervell de fer-se escàpol, d'arribar a les files lleials per abraçar els companys que lluitaven per la causa justa del proletariat el fuetjava constantment. L'anhel d'orejar-se amb l'aler de la Llibertat, mortificava la seva ànima de lluitador.

El 3 d'Octubre, signà una instància per ingressar al Terç Sanjurjo. L'objecte era arribar a la línia de foc per aprofitar l'ocasió propícia per passar-se amb els germans de causa.

Després d'innombrables penalitats sofertes es guanyà la confiança dels rebels, essent destinat a les primeres línies. El cor se li aixamplà. Comprenqué que prompte l'abada de la Llibertat besaria el seu front d'insurgent. Però la gesta no era gens fàcil. Els falangistes vigilaven bé. Amb l'inseguretat de la gent que controlava, estaven sempre atents a la més petita guspira que esclatés vers la traïció i l'abandó de les seves forces. S'havia d'anar amb peus de plom perquè els agents pretorians no desconfessin, que era tant com fer un cant de comiat a la vida.

El 15 d'Octubre foren afusellats 450 legionaris del Terç Sanjurjo en descobrir-se un intent de rebel·lió a favor de la República.

A Sant Gregori, i a la Caserna de Carros de Combat, a 6 km. de Saragossa s'efectuà la massacre, 4 ametralladores segaren les vides dels 450 legionaris, en escamots de 25.

Per fi, el 21 del corrent, arribà, aprofitant la boirina d'un dia gris a les posicions que tant havia somniat. A la serra d'Alcubierre és presentà, juntament amb dos soldats més, a la Columna Miquel Lobo del P.O.U.M.

Una vegada havent freturat l'instant de goig de trobar-se amb els seus, parlà tot seguit, mijançant un altaveu a les forces rebels per cridar ben alt i dir los tot allò que el seu cor guardava durant tant de temps.

L'alt comandament de la Columna Miquel Lobo, li ha concedit permis per restar uns dies amb la seva família. Però el seu esperit inquiet de lluitador comunista, ja vola novament cap el camp de lluita contra el feixisme criminal.

Wladi

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

En de
que viu al carrer núm.
es subscriu per un mes al diari L'ESPURNA.

Signatura,

porcionada per la societat burgesa, sadollada de prejudicis i carrincloneries pesa encara al damunt de la consciència del nostre poble. Després de segles i més segles d'un degotar constant de falsetats sobre l'espiritualitat de les generacions espanyoles, no podem negar que el nostre poble no es troba en les millors condicions per a procedir a la implantació immediata, i amb totes les conseqüències de la coeducació escolar.

Hem de pensar que, així com la revolució material s'opera dintre una relativa promptitud, la revolució en les consciències és obra que ne-

cessita anys, abans no assoleix una determinada maduresa. Cal, per tant, comptar amb el factor *ambient social* que actua constantment de resistència passiva i que entorpeix el ritme accelerat en el desenvolupament de la labor docent.

La tasca del mestre consistirà en anar vençant aquestes resistències, així que vagin sortint a llum, portat del propòsit ferm de donar compliment a la seva alta missió alliberadora, fets els ulls en un demà de justícia.

PLANELLA

Como continuación de otro, lanzado anteayer, el cual no pudimos reproducir, como hubiéramos querido, por falta de espacio, las Juventudes Libertarias, lanzaron ayer el siguiente manifiesto:

“FEDERACIÓN LOCAL DE JUVENTUDES LIBERTARIAS DE BARCELONA. — A todos los militantes de las J.J. LL. C. N. T. - F. A. I. y pueblo en general. — Como segunda parte de lo hecho contra el P. O. U. M., contra nosotros se han vertido, llenas de babas, todas las ruindades más bajas que el espíritu humano haya podido concebir. Contra nosotros se está llevando una política rastrera, unos manejos tan sucios que no podemos, que no debemos permitir, cueste lo que cueste, aunque sea la unión sagrada (valga la frase) la que tenga que romperse. Más vale se rompa públicamente lo que nunca ellos quisieron tener intacto, antes que por nuestra candidez seamos vilmente asesinados. Como está ocurriendo en Madrid, como está ocurriendo en tantos y tantos pueblos de España que no queremos detallar. Se ha de acabar por lo menos en lo que respecta a Cataluña, ese trato de igualdad que hasta aquí les hemos dado a los que tan bien les va el nombre de la quinta columna. Hay que acabar con ese papel de santón (que no muerde ni hace nada), y estar preparados a responder, enérgica y resueltamente, de acuerdo a como se nos ataque.

El malestar que nos ha creado el señor Comorera, las pasiones encendidas que se desprendían de esas pobres mujeres que en manifestaciones pedían una cosa justa como es el pan para sus hijos, no puede quedar sin que se les demuestre al pueblo, y a esas compañeras manifestantes de estos días, que con su actitud, no hacían otra cosa que secundar una acción premeditada, innoble, ruin y cobarde que ponían en juego los malos políticos, los fascistas encubiertos para desprestigiar a nuestra organización.

Seguramente estos cobardes recurren en estos momentos a esas canallescadas provocaciones, a falta de tener la valentía de dar el pecho como suelen hacerlo los machos, los valientes.

¿Y qué diremos de Madrid? Una cosa parecida. Abusando de nuestra buena fé intentan ir eliminando poco a poco a nuestros compañeros más conscientes; pero tened cuidado que nuestra semilla está muy extendida y arraigada por toda España y aunque procuréis segar algunos brotes, éstos volverán a salir con mucha más pujanza, con muchos más bríos, capaz de poder aplastar a los que (¡pobres cándidos, pobres diablos!) habían hecho todo lo posible por exterminarnos.

Aunque estamos en Barcelona, ¡oidlo bien, promotores de la desunión en Madrid!, no quedarán sin respuesta los criminales asesinatos que podáis cometer en el futuro con nuestros compañeros. Tened presente que con vuestra actitud os habéis colocado en un plan suicida y contrarrevolucionario que sólo el fascismo sacará provecho. ¡Allá vosotros con la responsabilidad! Pero sabed que con la pérdida de la guerra, al caer nosotros, también caeréis vosotros. Mas no os daremos la posibilidad de que poco a poco, por nuestra candidez vayáis exterminándonos como lo hicisteis en aquel pueblo que tan grandes esperanzas teníamos de él por su constante

(Continúa a la página 2).